

17. Forslag til Beslutning af Folketinget (om Opfordring til Udskrivning af Folketingsvalg). (Af *Hans Hedtoft* og *V. Buhl.*). [A. Sp. 4367].

Anmeldt i *Folketinget* $23/9$ (F. Sp. 5192). Behandlingsmaaden $24/9$ (F. Sp. 5207). Eneste Beh. $2/10$ og $3/10$ (F. Sp. 5433, 5607 og 5656). Partiernes Ordførere: Hans Hedtoft, Edvard Sørensen, Ole Bjørn Kraft, Aksel Larsen, Jørgen Jørgensen, Paul Holt og Starcke. Forslaget taget tilbage.

Forslaget til Beslutning havde følgende Ordlyd:

„Folketinget opfordrer Statsministeren til at foranledige, at der snarest udskrives Folketingsvalg.“

Forslaget behandledes samtidig med det fra radikal Side fremsatte Forslag til Beslutning angaaende Statsministerens Sydslesvig-Politik. (Jfr. den nærmest foregaaende Sag).

Debatten om disse Forslag indlededes af *Hans Hedtoft* (S.), der stærkt opfordrede til, at man nu fik Situationen klarlagt ved et Valg. „Vi har“, udtalte han, „fra socialdemokratisk Side flere Gange for det høje Ting foreslået, at det udtalte sin Mistillid til Regeringen Knud Kristensen. Vore Forslag har været motiveret med en Henvisning til den Illoyalitet, den højtærede Statsminister efter vor Mening gentagne Gange har udvist over for dette Tings Beslutninger angaaende Sydslesvig, og vore Forslag har ogsaa været motiveret med en Henvisning til den af Regeringen førte økonomiske Politik. Vi har forlængst sagt, at vi efter Statsministerens Adfærd ikke har Tillid til ham og ej heller Tillid til Regeringens Evne til at lede Landets Politik. Majoriteten i denne Sal har hver Gang stemt vore Forslag ned — man haabede vel, at Statsministeren parlamentarisk talt skulde forbedre sig, og at Regeringen, hvad den økonomiske Politik angik, ændrede Signaler. Det er ikke sket. Udviklingen og Sommerens politiske Diskussioner viser, at det var et forfængeligt Haab“. Efter paa en Række Punkter at have kritiseret den af Regeringen førte Politik anbefalede Taleren at stemme for begge de to Forslag til Beslutning, der var til Behandling.

Jørgen Jørgensen (R. V.) havde derefter Ordet for at begrunde det radikale Forslag. Dette var, udtalte han, ikke vendt mod Regeringen som saadan, men mod Statsministeren, „fordi det er vor bestemte Opfattelse, at Statsministeren ved den mærkelige Stilling, han har indtaget i Spørgsmaalet om Sydslesvig, har fremkaldt en Uro og Usikkerhed i vort politiske Liv, som er en Hindring for, at nødvendig Lovgivning kan gennemføres. Denne Tilstand kan ikke fortsætte. Saa alvorligt